

בדרך כו אמונה

מרבן של ישראל מרן שר התורה שליט"א

גליון לה
ויקהל פיקודי תש"פ

דרך מצוותיך

שו"ת בהלכה מרבינו

הלכות תפילה

שלא להפסיק בתפלה

שאלה: (סי' קד ס"ז) העומד בשמו"ע ושומע קדושה ממנין המתקיים בחדר הסמוך, האם צריך לשתוק ולכוון עם הש"ץ.

תשובה: אינו מחוייב.

***

שאלה: העומד בברכת שמע קולנו ושומע הציבור עונים לקדושה האם רשאי לענות עמהם, דלכאורה לא גרע משאילת צרכיו המותרת בברכה זו וכמ"ש השו"ע (לקמן סי' קיט ס"א) דבשומע תפלה יכול לשאול כל צרכיו.

תשובה: אסור להפסיק.

***

שאלה: האם מותר לדלג בעשיית על הנוסח 'בספר חיים' וכו' כדי להספיק קדושה עם הציבור.

תשובה: אסור.

(והוסיף רבינו שליט"א דבדידו הוה עובדא ששאל כע"ז קמיה מרן החזו"א אם מותר לומר בסוף שמו"ע ברכת שלום רב במקום שים שלום כדי להספיק לענות לקדושה, והשיבו מרן שאין לעשות חשבונות של רווחים מהתפילות).

***

שאלה: בהנ"ל, איך הדין בכהן שחושש להפסיד ברכת כהנים.

תשובה: אסור.

***

דיני הכריעות בתפלת שמו"ע

שאלה: (סי' קט סק"ג) מי שהקדים מעט לפני הש"ץ וכרע למודים ואחר איזה רגעים כרעו כל הציבור, האם צריך לכרוע עימהם פעם נוספת, דלכאורה מיחזי כאומר 'מודים מודים' ומשתקין אותו (כמ"ש בשו"ע לקמן סי' קכא ס"ב).

תשובה: יתכן שא"צ.

***

שאלה: העומד בתפילת שמו"ע וכרע הציבור למודים ולא הבחין בכך אלא כשזקפו, האם יש טעם שיכרע כל זמן שלא סיימו הציבור ברכת מודים.

תשובה: יכרע.

(שערי שיח)

דרך פקודיך

פנינים על פרשת השבוע

פרשת ויקהל

מראה שייך רק לנשים

ויבאו האנשים על הנשים (ל"ה כ"ב)

כתב הספורנו כאן, כי הגיעו עם הנשים משום שאין מקבלין מאשה בלי רשות בעלה אלא דבר מועט (ב"ק קי"ט), ולכן הגיעו גם הבעלים כדי שיקבלו מהם כל מה שהביאו.

והעיר רבינו, מדוע לגבי מראות הצובאות שהביאו הנשים (להלן ל"ח ח') לא נזכר שהגיעו גם הבעלים.

ויישב:

מראה הוא דבר השייך רק לשימוש הנשים, כי הרי הלכה היא (יו"ד סימן קנ"ו ס"ב) שאסור לגבר להביט במראה. ותכשיט שהוא מיוחד לאשה מותר לה להביא בלי רשות בעלה!

בסעודה אחרת בזמן אחר הוסיף: כי לולא דברי הספורנו פשט הכתוב הוא, שאם יכלו הגיעו הגברים, כדי שיקבלו נדבתם מקודם, ואה"נ אשה שאין לה בעל כגון שאינה נשואה, הגיעה לבדה, ובא הכתוב לומר שאם שניהם עומדים בתור, את האיש מקבלים תחילה כיון שאיש קודם לאשה כדתנן בהוריות (י"ג א').

***

פרשת פקודי

אבני החושן מזכירים זכות או חובה

אבני זָפְרוֹן לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל (ל"ט ז')

'זָפְרוֹן' כתיב מלא, ובפרשת תצוה כתיב 'זָפְרוֹן' חסר, וצריך טעם.

והנה כל מקום שכתוב 'זָפְרוֹן' חסר ו' הוא לטובה, ואילו כשכתוב מלא ו' מצינו גם לרעה, כגון גבי סוטה (במדבר ה' ט"ו מִנְחַת זָפְרוֹן זָפְרוֹן מִזְפָּרַת עֶזְרוֹן).

על פי זה ניתן להבין, כי בפרשת תצוה שהיה עוד קודם מעשה העגל שהיו ישראל צדיקים גמורים, אבני החושן הם רק מזכרת זכות לכן כתיב חסר, שזה לטובה. אבל כאן שאחר מעשה העגל, כתיב מלא, כי אם נתחייבו מזכיר גם חובה.

(שבענו מטובך)

